

Avstrijsko uradno poročilo od pondeljka.

K.-B. Dunaj, 11. marca. Uradno se danes razglasa:

Ob železnici Shmerinko-Odessa bile so zopet sovražne tolpe pregnane.

Ob italijanski fronti se je mestoma artiljerijski ogenj oživel.

Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od pondeljka.

K.-B. Berlin, 11. marca. (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Delovanje artiljerije in minskih metalcev se je zvečer večkrat oživel. Živahno poizvedovalno delovanje je trajalo naprej. Lastni oddelki so vdrla na večih krajih flandrijske fronte v pokrajini od Armentieres in na zapadnem bregu Maase v sovražne jarke ter so pripeljali seboj vjete in strojne puške. Pri nekem nemškem podjetju severno od Reimsa, se je zopet opazilo, da zlorabljajo Francozi stolp katedrale v vojne namene.

Vzhodno bojišče. Sovražne tolpe bile so pri Bochmaču, severno-vzhodno od Kijewa, in pri Nasdjesunji (ob železnici Shmerinko-Odessa) razpršene.

Prvi generalkvartirnojster
Ludendorff.

Avstrijsko uradno poročilo od torika.

K.-B. Dunaj, 12. marca. Uradno se danes razglasa:

Nič novega.

Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od torika.

K.-B. Berlin, 12. marca. (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Sovražna artiljerija razvila je v ranem jutru na mnogih krajih fronte, zlasti med Lyso in Scarpe, žizahno delovanje. Tudi v večernih urah se je ognjeni boj mnogokrat oživel. V prednjem polju obojestranskih postojank prišlo je do manjših infanterijskih bojev. Ogenj angleške artiljerije na zadajšnje kraje zahteval je mnogo žrtev med francoskim prebivalstvom. Tudi Cambrai je dobil več strelav najtežjega kalibra. — V odgovor na sovražne letalne napade dne 9. in 10. marca na Stuttgart, Esslingen, Unter-Türkheim in Mainz so naši letalci v zadnji noči Paris izdatno in uspešno z bombami obmetali.

Prvi generalkvartirnojster
Ludendorff.

Novi zračni napad na Pariz.

K.-B. Berlin, 11. Uradno. Sovražnik naš kazenzki napad na mesto Pariz ponoči na 30. januarja ni ničesar naučil. Tudi na naša ponovna svarila se niso ozirali: sovražnik je zopet metal bombe v mirna nemška mesta, ki leže daleč za bojiščem. Kazen, s katero smo zagrozili, smo predvečernjim ponoči tudi izvedli. Napadli smo v povračilo zopet mesto Pariz s še večjo močjo in silo. V Pariz smo vrgli bombe, ki so tehtale 2700 kg.

Novi boji v Palestini in v Arabiji.

K.-B. Konstantinopol, 10. Uradno. Dne 9. t. m. so se skoraj na celi bojni črti v Palestini živahno bojevali. Rano zjutraj so na velikih delih bojne črte močno streljali s topovi; kmalu na to so napadli. Naši varnostni oddelki so se umaknili v glavno postojanko, sovražnik, ki jim je sledil, je zasedel Kaltrawam, Ataro in Silvad. Sovražnik je severno Vabruda čez Burdš-Berdavil močno napadel; z velikimi izgubami zanj smo ga popolnoma odbili. Predvsem je pa sovražnik napadel višine Tel-Asru, postojanke, ki so šestkrat menjale svojega gospodarja. Našim junaškim branilcem se je končno posrečilo, da so postojanke ohranili. Na levem krilu naše postojanke pri reki Jordan so se že ponoči bojevale patrolje. Zjutraj je sovražnik napadel, a smo ga popolnoma odbili.

Nemški letalni napad na Neapel.

W.-B. Berlin, 12. marca. Pomorske letalne bojne sile so v noči od 10. na 11. marca pristaniške in vojaške naprave od Neapla ter železne tvornice od Bagnola izdatno in učinkujoče z bombami obmetale.

Velikanski naš plen na Ruskem.

W.-B. Berlin, 6. marca. Veliki plen Nemcev na topovih in vojnem materialu, ki je večinoma angleški in francoski izdelek, je zvezi prav neprijetno občutljiv. Skupno znaša plen osrednjih sil od 1. decembra 1917 sem 120.443 vjetih, 3633 kanonov, 7103 strojnih pušk, 38 jarkinega orožja, 128.000 pušk, mnogo tisoč vozov, 500 avtomobilov, med njimi 11 pancerskih avtomobilov, več milijonov strelav artiljerijske municije, veliko število tankov, 47 pancerskih motornih in lacaretnih čolnov, 22 letal, to pa razven sestreljenih, 300 lokomotiv, 8000 večinoma z živili naloženih železniških vagonov, potem nepregledno vojnega orožja, vojnih kuhinj itd. Te ogromne številke pridobijo zlasti na pomenu, ako se premisli, da število 3633 kanonov na daleč presega mirovno stanje vseh nemških armadnih zborov na poljski artiljeriji, medtem ko število 7103 strojnih pušk tvori štirikrat večje število od tega, kar je imela Nemčija pred izbruhom vojne na tem orožju. Ako se vzame k temu še tisoče kanonov in strojnih pušk iz ofenzivne proti Italiji, zamore se izpoznavi ogromni dorastek na silah, ki je dotekel osrednjim silam iz njih zmag.

Vojna na morju.

Novi uspehi podmorskih čolnov.

W.-B. Berlin, 6. marca. Naši podmorski čolni so na severnem bojišču 21.000 brutto-register-ton prostora na trgovinskih ladjah uničili. Uspehi so bili doseženi večinoma v Irskem morju.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Zopet uspehi:

W.-B. Berlin, 8. marca. Novi uspehi podmorskih čolnov v zatvornem okolišu okrog Anglije: 18.500 brutto-register-ton.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Potopljeno!

W.-B. Berlin, 8. marca. Na severnem bojišču prizadeli so naši podmorski čolni nasprotnikom izgubo od 20.500 brutto-register-ton prostora trgovinskih ladij. Uspehi so se večinoma na zapadnem obrežju Francoske in na zapadnem izhodu Kanala dosegli.

Šef admiralnega štaba mornarice.

30.000 ton in ena angleška pomožna križarka potopljeno.

W.-B. Berlin, 9. marca. Eden naših podmorskih čolnov, poveljnik kapitanlajtnant Spiess, je našim nasprotnikom vsled uničenja 30.000 brutto-register-ton ladinega prostora težko prizadel. V krasno izvršenih napadih se je pri vходу v Irsko morje pod znatnim protiučinkom neki težko naloženi ameriški tovorni parnik od okroglo 10.000, neki tank parnik od okroglo 50000 in iz nekega močnozavarovanega spremstva konečno ladjo od okroglo 3000 brutto-register-ton sestrelilo. — Na večer 1. marca torpediral je ta podmorski čoln od večih razruševalcev pomožno križarko „Calgaria“ od 17.515 brutto-register-ton. Ker se pomožna križarka ni takoj potopila in jo je hotela neka stražna ladja odpeljati, napadel jo je pomorski čoln vkljub od vseh strani na pomoč prihajajočih stražinskih ladij in razruševalcev še enkrat in jo je z drugim torpednim strelom potopil.

Šef admiralnega štaba mornarice.

18.000 ton potopljenih.

W.-B. Berlin, 10. marca. Naši podmorski

ski čolni so v zatvornem okolišu okrog Anglije 18.000 brutto-register-ton ladinega prostora uničili.

Šef admiralnega štaba mornarice.

22.700 ton potopljenih.

W.-B. Berlin, 12. marca. Eden naših podmorskih čolnov je na zapadnem obrežju Anglije 5 parnikov in eno jadernico s skupno 22.700 brutto-register-tonami ladinega prostora potopil.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Veseli dogodek v cesarski hiši.

Porodil se je 5. otrok cesarske dvojice.

Z veseljem pozdravljajo avstro-ogrski narodni veseli dogodek v cesarski hiši. Krasna naša cesarica je porodila sinčka, ki je peti otrok presvitle cesarske dvojice. Uradnim ročilam posnemamo:

Cesarica je večerj, 10. marca popoldne ob 10. uri 45 minut v Badnu pri Dunaju srečno povila princa. Cesarica in novorojeni princ se počutita dobro. Včeraj opoldne je izdano naslednje zdravniško poročilo: Veličanstvo cesarica in kraljica je danes, nedeljo, 10. marca ob 10. uri 45 minut popoldne nadvojvoda. Nj. Veličanstvo se počuti popolnoma dobro. Novorojeni nadvojvoda je zdrav in močan. — Dvorni svetnik profesor Pelz, dvorni svetnik Alsenmänger in dr. Delux.

Ob dveh popoldne je 101 strel naznanil Dunajčanom rojstvo cesarskega princa. Ena na poslopja so okrašena z zastavami. Popolnoma so bile v vsej monarhiji po garnizijskih mestih za vojaštvo zahvalne pesmi. Na Dunaju je slavnostno okrašen i votivni cerkvi opravi zahvalno pesem vojaški škof Bjelik. Naznanili so bili med drugimi: generalni polkovnik nadvojvoda Jožef Ferdinand, maršal nadvojvoda Friderik, vojaški poveljnik, mnogo drugih generalov in višjih častnikov ter odposlanci čet dunajske garnizije. Cesar se je ob 6. zvečer udeležil zahvalne pesmi v mestni župni cerkvi v Badnu.

Novorojeni princ je že peti otrok presvitle cesarske dvojice, obenem pa tudi deček cesarske krvi, ki se je v vojni porodu Prvorojenec in prestolonaslednik je nadvojvoda Franc Jožef Oto, ki je bil rojen že 2. novembra 1912. Druga se je porodila princinja Adelhaid dne 8. januarja 1914. Potopila je dobila cesarska dvojica dne 8. februarja 1915 sinčka nadvojvoda Roberta, dne 1. maja 1916 pa nadvojvoda Feliksa Friderika Avgusta. Poroka cesarske družine se je veličanstvo praznovala dne 21. oktobra 1911. Naš presviti cesar je rojen dne 17. avgusta 1887, njegova cesarica cesarica Zita pa dne 9. maja l. 1885. Bog živi cesarsko dvojico in novorojenega princa!

Politični utrinki.

Proti državi in armadi!

„Jugoslovanska“ hujskarija postaja vedno večja nevarnost za obstoj Avstrije. Najboljši dokaz za to je ravnanje in nastopanje „jugoslovanskega“ kluba v državni zbornici. Pretekli teden je bilo v državni zbornici govorjanje o državnem proračunskem proviziju ter o potrebnostih za armado, ki tako naško brani meje naše domovine napram jugoslovanski vojni. Po domače povedano: šlo se je ednostavno zato, da se našim vojakom na fronti preskrbi dovolj hrane in streliva, da se jih ne pusti stradati, ko žrtvujejo venč svojega kri in svoje življenje za nas. Ta stvar se naše vojake so se ednostavno morala dovoliti, kajti drugače bi bil naš obstoj Avstrije nemogoč. Ali naj pustimo vojake lakoto trpeti, ko s svojimi živimi trupli tvorijo obrambo napram sovražnemu navalu? Ali naj jim naj ne pošljemo streliva, ko borijo na življenje in smrt? Človek bi m

ga An- ga pro- rice. naših obrežju skupno a pro- rice. ski ce. ski na- Krasna e peti im po- polдне Dunaju brojeni je bilo : Nj. nes, v povila popol- zdrav eham, ux. znanil Eraric- oldne nestih a je v pravil avzoči k nad- jvoda drugih nstvo 6. uri župni otrok drugi rodil. dvoje je 20. rince- potem uarja e 31. derik vrši- cesar a so- 1892. nega ved- Naj- anje nica. gla- zori- o ju- so- je n na , da ndar sred- m o- aljni vo- upli lu? o se mis-

da se v celi državni zbornici ne najde ni ena roka, ki bi proti tem neobhodno potrebnim sredstvom glasovala. In vendar so se našli taki ljudje!!! V sramoto za državo bodi povedano, da so se našli v najhujši nerazumnosti možje, ki se imenujejo „ljudske poslance.“ Bili so to Čehi in pa „Jugoslovani.“ Od Čehov ni bilo drugzega priklakovati; kajti ti ljudje so od Kramar-Masarykove politike tako zastupljeni, da imajo le en cilj: Oslabiti in razbiti Avstrijo. Da bode pa to brezobzirno in podlo staliče tudi „Jugoslovanski klub“ sprejel, si pač nismo mislili. In vendar je tako! „Jugoslovanski klub“ pod vodstvom kaplana dra. Korosca, v katerem so zbrani danes vsi slovenski poslanci, je glasoval proti temu, da bi se dalo našim vojakom na fronti traha in streliva. S tem so dokazali ti „jugoslovanski“ poslanci, da jim ni za Avstrijo, da hočejo naši od vseh strani ogroženi domovini odvzeti obrambo in sredstva za obrambo, da je njihov cilj torej v resnici uničenje Avstrije. Krinko so si sami raz hinavskega obraza potegnili! Sami so se pokazali v vsej nagoti in politični zanikernosti... Vbogo slovensko ljudstvo, ki je takim voditeljem na milost in nemilost izročeno!

Proti Nemčiji!

Nepozabljivi in modri pokojni naš cesar Franc Jožef I. je sklenil „trozvezo“ kot najboljšje jamstvo za svetovni mir. Ta „trozveza“ se je gotovo v vsakem oziru obnesla, čeprav je med vojno italijanski izdajalec kakor stekla maček svojo prisego prelomil in na stran naših sovražnikov skočil. Dobil je za to efektivnost svoje batine in dobil jih še bode. Ali zveza Avstro-Ogrske in Nemčije, kateri dve državi so hoteli hinavski nasprotniki kar čez noč razdeliti, raztrgati in iz evropskega zemljevida spraviti, se je vsekakor v polnem oziru obnesla. Dokazala je, da zvestoba in poštenje še nista izginila iz sveta, da stojita ti dve državi kakor jeklena jez združeni napram vsakemu sovražniku. Naši vojaki so krvaveli na vseh nemških bojiščih in nemški vojaki so prelivali svojo kri na vseh avstro-ogrskih frontah. Mi smo Nemcem kot zaveznikom pomagali v kolikor je bilo to v naših močeh. In istotako so Nemci nam pomagali, — na ruskem in srbskem, črnogorskem in italijanskem ter rumunskem bojišču, — z eno besedo: povsod, kjer se je šlo za obstoj in za bodočnost avstro-ogrške monarhije. Lažniki in krivoprišežniki bi bili, ko bi te zasluge naših nemških zaveznikov ne videli in ne priznavali. Skupno je tekla nemška in avstro-ogrška kri, skupni so vojaški grobovi na severu in jugu in zapadu in na vzhodu, — staro geslo pokojnega cesarja „Viribus unitis“ se je v tej ogromni vojni uresničilo... Zakaj ponavljamo vsa ta vsakemu poštenjaku itak znana dejstva? Edino zato, ker so od zunanjih sovražnikov nahujskani in podkupljeni agitatorji pričeli naravnost divjaško gonjo zoper Nemčijo. To je tako podlo in nizko, da ne najdemo za tako počenje nobenega izraza. Taki hujskači spadajo v resnici kot veleizdajalci na vislice. Kajti njihov sovražstvo zoper nemštvo je večje nego njihov ljubezen do Avstrije. Te hujskače bi se moralo ednostavno pod ruski bič ali srbski revolver spraviti. Potem bi šele polagoma pričeli razumevati, kaj je mati Avstrija, združena z Nemčijo. Veleizdajalec je, kdor danes v težkem boju osrednjih sil zoper polovico sveta skuša sejati neslogo med zavezniki. To si naj zapisejo slovensko-prvaški časopisi za ušesa. To si naj zapomnita zlasti „Gospodar“ in „Straža“, ki danes s tako vnemo hujskata proti Nemčiji, kakor da bi stali v vojni z Nemčijo, ne pa s Srbijo in z ostalimi panslavističnimi gnezdi. Veleizdajalec je, kdor hujska proti Nemčiji, kajti s tem ne škoduje samo nemški državi, marveč ravno tako Avstro-Ogrski, torej svoji lastni domovini. Veleizdajalec je, kdor hoče zdaj v tej nevarni uri domovino razkosati, jo oslabiti in ji škodovati. Veleizdajalec je vsakdo, kdor smatra Srbe in Črnogorce, Francoze in Angleže za

svoje brate, medtem ko stoje avstrijski sinovi v krvavi borbi zoper te narode. In iz vseh teh razlogov ponavljamo lahko odkrito: kdor danes iz narodnega sovraštva hujska proti Nemčiji, ta je veleizdajalec tudi za Avstro-Ogrsko.

Državni zbor.

Pretekli teden se je v državnem zboru glasovalo o državnem proračunskem provizoriju ter v zvezi s tem o dovolitvi za armado potrebnih sredstev. Glasovanje je v kljub vsem prejšnjim grožnjam posameznih strank izpadlo ugodno. Resne in v pravem zmislu besede patrijotične stranke so namreč kakor en mož glasovale za te neobhodno potrebne državne zahteve. Ali socijalni demokrati, katerim se gotovo ne sme očitati preveč patrijotizma, so za to glasovali. Poljaki, ki so zaradi uresničenja ukrajinske republike užaljeni, so preje sicer grozili, a naposled so vendar izpoznali, da jim z gorostasno proti-avstrijsko politiko ni pomagano. Zato so se raje pred glasovanjem odstranili iz dvorane. Proti državnim neobhodnim potrebščinam so glasovali edino Čehi, katerih veleizdajalski značaj je javnosti itak znan, in pa „Jugoslovani“, to se pravi v „jugoslovanskem“ klubu združeni slovenski, hrvaški in srbski poslanci. Ta nastop slovenskih poslancev bode prav gotovo slovenskemu ljudstvu bolj škodoval nego koristil. Kajti zdaj bodejo tudi merodajni krogi na Dunaju izpoznali, da je „jugoslovanska“ agitacija v svojem bistvu protia-avstrijska. To se po temu značilnemu glasovanju ne more zatajiti. Ljudstvo pa samo ob sebi ni odgovorno za to blazno počenje svojih poslancev. Ljudstvo je nedolžno, ker je ravno tem voditeljem izročeno na milost in nemilost, ker ti voditelji izrabljajo vsa sredstva, — v prvi vrsti tudi katoliško vero — za svoje protia-avstrijske namene. Ljudstvo tudi ni krivo, da oblast vsega tega ne vidi, da je slepa in gluha, kadar bi morala videti in slišati. Slovensko ljudstvo nima prav ničesar skupnega z „jugoslovansko“ gonjo. — Ta gonja mu je tuja in nasprotna, nepravilna in napačna, slovensko ljudstvo si želi edino konec vojne v zmislu poštenega miru in srečno bodočnost v okvirju zmagovite naše Avstrije! Tako stoji stvar! Sicer pa bodejo „jugoslovanski“ hujskači kmalu doživeli, da jim ljudstvo obrne hrbet. Glasovanje slovenskih poslancev v državnem zboru je prava sramota za to vbogo slovensko ljudstvo, sramota in škoda...

Boj s češkimi dezertjerji.

K.-B. Berlin, 12. marca. Listi poročajo soglasno o nekem pri Buhmaču v Ukrajini se vršečem boju nemških čet proti boljše-ševikom, na katerih strani so se većinoma češki dezertjerji borili, ki so imeli tudi težko artiljerijo na razpolago. Ko so bili Čehi obkoljeni, zahtevali so prosti odhod, katerega se jim pa ni dovolilo.

Tako pravi uradno poročilo. Češki panslavisti, ki so šli kot avstrijski vojaki na bojišče, so torej dezertirali in se z orožjem v roki na strani ruskih boljšeševikov borijo zoper našim četam. To je plod veleizdajalske gonje panslavizma, naj si bode ta panslavizem potem češki ali pa „jugoslovanski.“ V mržnji in sovraštvu proti Avstriji so si vsi ti veleizdajalci ednaki. Češki profesor Masaryk in slovenski profesor Pivko sta obadva ednaka kot Judeža domovine!

Naš ministerski predsednik o proračunu.

V odločilni seji državne zbornice, na kateri je bil sprejet budgetni provizorij, govoril je naš ministerski predsednik prav resno in zanimivo. Dr. vitez Seidler je izvajal: Sedanji vladi se včasih očita, da ne zasleduje jasnega programa. Sedanja vojska je

stavila vladi, kakor tudi ljudskemu zastopstvu take upravne naloge, da si jih silovitejših ni mogoče predstavljati. Mislim, da vlada nasproti tem vprašanjem ni mirovala in da ni malenkostno postopala. Če pa ni mogla vedno naravnost korakati proti svojemu smotru in je morala delati večkrat ovinke, je to povzročila okolnost, ker je morala — če se izvzame vodstvo vsakdanjih upravnih poslov — osredotočiti većinoma svoje moči v boju za gole državne potrebščine, torej za take reči, ki jih celi svet smatra kot samoposebi unljive.

To je sicer avstrijska posebnost, ki pa postane lahko v sredi boja za obstoj države in za življenske potrebščine vseh narodov katastrofalne važnosti. Nečlano je izšla karikatura, ki je predstavljala državno ladjo, katera išče svojo pot med čermi in ledeniki. Strah mora tistega pretresti, ki to sliko ogleduje. Seveda bi lahko kdo trdil, da je naloga vlade dobiti pot med takimi skalami. Posebnost položaja pa tiči v tem, da se taka težavna vprašanja ne pojavljajo kot skupna državna vprašanja, marveč kot kamni na poti k državnim potrebščinam, ki se morajo parlamentarno v gotovem času rešiti, pri katerih ni prizadeta ta ali kaka druga vlada, v prvi vrsti pa gotovo zelo ljudsko zastopstvo.

Nikakor ne mislim zbornici kaj predpisovati. Nočem se zadovoljiti, da pribijem dejstvo, marveč izvajam dvakratni apel. Ni mi potrebno povedati, da apeliram na zbornico, naj ustavno reši štirimesečni začasni proračun skupno s kreditnimi pooblastili. Poročevalec je že s toplimi in s krepkimi besedami označil položaj; meni preostaja le še, da v imenu vlade opozarjam na okolnost, da bi moral cel svet sklepati: z odklonitvijo vojnega proračuna in posebno še vojnih kreditov pomenja, da se ne plaše državi odtegniti materialna sredstva v trenutku, ko se pripravlja, da častno konča vojsko, ki spada med najtežje vseh vojska. Prepričan sem, da bi široka javnost tako prikazen zelo obžalovala in da bi se je naravnost sramovala. Vlada prisrčno želi, da se reši vladna predloga, za katero gre, potem ustave in to tembolj, ker se tako pripravi prosta pot po celi vrsti važnih zakonskih načrtov, o katerih deloma parlament že razpravlja, in ki se bodo kmalu zbornici predložili.

V prvem oziru omenjam zakonske načrte o društveni pravici, o draginjskih dokladah učiteljem za leto 1918., o zvišanju duhovniških plač, o delovnem času, nočnem in otroškem delu, potem premogovni in električni zakon ter cela vrsta finančnih zakonskih načrtov. Kar se tiče bodočih predlog, si dovoljujem napovedati naslednje: o ureditvi zdravniških stanovskih razmer, za preprečevanje in zatiranje kužnih bolezni, reforma vodnega prava, melioracije, ureditev prometa z umetnimi gnojili, ureditev delovnih in meznih razmer domačih delavcev, ustanovitev zavoda za oskrbo nastavljenecv, posebno za ustanovitev vojniških domov, potem o vojaški preskrbi, dovolitev dodatnih rent vojaškim preskrbinam, končno načrt o obveznosti civilne službe, s katerim se ravnokar peča interministerielna konferenca. Vse te pogloblavitno gospodarske in socialne zadeve čakajo na to, da jih parlament obravna in reši. Mislim posebno na socialne reforme.

Kakor se moramo na eni strani upreti proti valu, ki prihaja od severovzhoda in že grozi naši gospodarski kulturi, tako se na drugi strani gotovo ne moremo zapreti pred mislijo, da v socialnem oziru nov čas poraja nove duševne smeri in da so nam tu stavljene važne naloge, ki jih pa smatramo kot izvirno svoje, in sicer v smislu, da si stavimo tudi socialne cilje sami in si sami izvolimo sredstva za njih uresničenje.

V tej zvezi naj se prav posebno spomnim odredb na državno-finančnem poprišču. Izdatki, ki so potrebni vsled vojne, stroški za vojevanje samo in s tem zvezani izdatki za javno blaginjo dosegajo dimenzije, za katere v preteklosti ni najti niti približnih analogij. Francoska vojna odškodnina po vojni